

Nr 208.

Av herr Nilsson i Svalöv m. fl., *angående vissa ändringar i grunderna för äkta makars beskattning.*

Enligt gällande bestämmelser äger gift kvinna, som levt tillsammans med sin man och under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, om hon under året haft inkomst av rörelse eller av eget arbete, åtnjuta avdrag vid taxering till kommunalskatt och till statlig inkomstskatt med 300 kronor. Om hon haft hemmavarande barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag förelegat, må hon dessutom vid taxeringen till statlig inkomstskatt åtnjuta avdrag med 10 procent av nämnda inkomst, sammanlagt dock högst 1 000 kronor.

Detta s. k. *förvärvsavdrag* utgår alltså icke för närvarande till hustru, som självständigt driver jordbruk. En sådan undantagsställning anser vi inte vara motiverad. Icke minst med hänsyn till att makarna enligt en vid 1952 års riksdag genomförd ändring kan erhålla avdrag vid taxeringen till statlig inkomstskatt med 300 kronor, under förutsättning att mannen driver jordbruk och hustrun biträder honom, förefaller det rimligt att hon — i det fall hon själv driver jordbruk — tillerkännes viss avdragsrätt. Att därvid göra någon skillnad mellan henne och t.ex. hustru som driver rörelse synes icke böra komma i fråga. Vi förordar full jämställdhet på detta område.

Den vid 1952 års riksdag genomförda ändringen, varigenom gift man som i sin förvärvsverksamhet inom jordbruk eller rörelse biträdes av hustrun tillerkändes ett avdrag å högst 300 kronor, gällde endast den statliga beskattningen. Skälen för en sådan reform måste emellertid enligt vår mening vara lika starka beträffande taxeringen till kommunal inkomstskatt. Det torde icke kunna göras gällande att ett genomförande av en sådan ändring skulle ha något nämnvärt inflytande på kommunernas skatteunderlag. Genom den under senare år företagna nya kommunindelningen har kommunerna fått en sådan storlek att skatteunderlaget icke längre företer så stor känslighet. Den allmänna höjningen av inkomstnivån har också starkt medverkat härtill. Med hänsyn härtill förordar vi att i det fall jordbrukarhustru eller hustru till rörelseidkare biträder mannen i dennes förvärvsverksamhet avdrag upp till 300 kronor skall få åtnjutas även vid den kommunala beskattningen.

Enligt 20 § kommunalskattelagen får avdrag icke ske för bl.a. värdet av arbete, som i den skattskyldiges förvärvsverksamhet utförts av andre

maken. För att icke få en motsättning mellan 46 § i den av oss nedan föreslagna lydelsen och 20 § förordar vi ett tillägg till anvisningar till 20 §.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställer vi,
att riksdagen måtte antaga

1) följande

*Förslag
till*

lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att 46 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) samt anvisningarna till 20 § punkt 2 samma lag skola erhålla följande ändrade lydelse.

46 §.

3 mom. Har gift kvinna, som levt tillsammans med sin man och under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, under året haft inkomst av jordbruk, som hon själv bedrivit, eller av rörelse eller eget arbete, må hon, i den mån sådan hennes inkomst därtill förslår, i hemortskommunen åtnjuta avdrag med 300 kronor.

Har gift man, som levt tillsammans med sin hustru och under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, under året haft inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse och har den skattskyldiges hustru utfört arbete i förvärvskällan till ett värde av minst 300 kronor, må mannen, i den mån inkomsten i förvärvskällan därtill förslår, i hemortskommunen åtnjuta avdrag med 300 kronor.

Avdrag enligt detta moment må icke för makarna tillsammans överstiga 300 kronor.

Anvisningar
till 20 §.

Från föreskriften om att skattskyldig ej må avdraga värdet av arbete, som i hans förvärvsverksamhet utförts av andre maken, föreligger såsom framgår av 46 § 3 mom. i vissa fall undantag i fråga om arbete, som utförts av gift kvinna.

Hemmavarande barn — — — 51 §.

Frågan om — — — 65 §).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1954; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1954 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1954 eller tidigare år.

2) följande

Förslag
till

förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt.

Härigenom förordnas, att 4 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt skall erhålla följande ändrade lydelse.

4 §.

2 mom. Har gift kvinna, som levt tillsammans med sin man och under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, under året haft inkomst av jordbruk som hon själv bedrivit eller av rörelse eller eget arbete, må hon, i den mån sådan hennes inkomst därtill förslår, åtnjuta avdrag med 300 kronor eller, om hon haft hemmavarande barn för vilket rätt till allmänt barnbidrag förelegat, med 300 kronor jämte 10 procent av nämnda inkomst, sammanlagt dock högst med 1 000 kronor.

Har gift — — — 300 kronor.

Avdrag enligt — — — 1 000 kronor.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1954; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1954 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1954 eller tidigare år.

Stockholm den 27 januari 1953.

Eric Nilsson
i Svalöv.

Rolf Eliasson.

Erik Magnusson.

Jöns Nilsson.